

Liite 3

Osallistuminen rakennustarkastustoimen asiantuntijana Helsingin kaupungin, valtion ja seurakuntien asettamien toimikuntien työskentelyyn**Rakennustarkastaja Aulis Salo**

- jäsenenä palolautakunnassa, asuntotuotantokomiteassa, eräissä kaupungin kiinteistöyhtiöiden hallintoa valvovissa johtokunnissa, khn asettamassa rakennusjärjestyksen uudistamiskomiteassa ja piilokonttoristumiskomiteassa
- varapuh.johtajana rakennuskulttuuritoimikunnassa

Kansliaosasto: osastopäällikkö Eeva Hämäläinen

- sihteerinä sisäasiainministeriön asettamassa erityisrasitustoimikunnassa
- jäsenenä Kaupunkiliiton vanhojen kaupunkien erityisrasitusten poistamisesta annettujen lakiesitysten edellyttämien virasto- tai toimisto-organisaatioiden johtosääntöjen ja muiden tarvittavien säännösten valmistelamista varten asettamassa toimikunnassa

Tekn.sihtööri Aulis Samuelsson

- jäsenenä khn asettamassa piirustusten mikrofilmaustoimikunnassa

Rakennuslupaosasto: yliarkkitehti Arvid Ekelund

- jäsenenä khn asettamassa ympäristönsuojelutoimikunnassa ja sen öljyvahinkojen torjuntatyö- jaoksessa, sisäasiainministeriön rakennusteknillisessä neuvottelukunnassa, sisäasiainministeriön rakentamismääräystoimikunnassa sekä pohjoismaisen rakennusmääräyskomitean akustisessa jaostossa

Julkis.tark. Olli Penttilä

- sihteerinä rakennuskulttuuritoimikunnassa
- projektihenkilönä MaTaPuPu-projektissa
- jäsenenä Haaga–Vantaa-projektin neuvottelukunnassa, Länsi-Pasilan maankäyttöjaoksessa ja Länsi-Pasilan kaupunkikuvallista esisuunnittelua valvovassa työryhmässä

Arkkitehti Marja Heikkilä-Kauppinen

- projektihenkilönä MaTaPuPu-projektissa ja Itäkeskus-projektissa
- jäsenenä Malmin aluekeskuksen suunnittelua ohjaavassa työryhmässä

Arkkitehti Mauno Nousiainen

- jäsenenä Haaga–Vantaa-projektin neuvottelukunnassa

Tark. arkkitehti Seppo Pitkänen

- projektihenkilönä projektissa metrotoimisto/rakennustarkastusvirasto

Tark. insinööri Heikki Rissanen

- jäsenenä sisäasiainministeriön rakentamismääräystoimikunnan keskusilmanvaihtolaitosten paloturvallisuusmääräyksiä laativassa jaostossa ja sisäasiainministeriön rakentamismääräystoimikunnan rakennuksien ilmanvaihtomääräyksiä laativassa jaostossa

Tarkastusosasto: yli-insinööri Olavi Törmänen

- jäsenenä Valtion teknillisen tutkimuskeskuksen betoniteknilisen laboratorion neuvottelukunnassa

Valvontaosasto: valv.insinööri Kaj Lindholm

- jäsenenä eräissä kaupungin kiinteistöyhtiöiden hallintoa valvovissa johtokunnissa

Tutkija Jorma Lampikoski

- jäsenenä rakentamishjelmatoimikunnan saneeraussihteeristöissä

Näkökantoja säännösten ja ohjeiden muutoksista 1974

1.11.1973 voimaan tulleilla lailla *rakennuslain muuttamisesta* (n:o 588/73) ja sitä täydentävällä *rakennusasetuksen muutoksella* (n:o 791/73) oli merkittävä vaikutus rakennusvalvontatoimintaan. Lisäksi sisäasiainministeriö antoi näitä *säännöksiä täydentäviä 17.1. päivättyjä kiertokirjeitä*. Muutokset sisälsivät varsin monia rakennusvalvonnassa huomioon otettavia seikkoja, joista osaa käsiteltiin em. kiertokirjeissä. Virasto ei pidä mielekkäänä, että uusien säännösten mukaan asumista varten paikallaan pidettävät asuntovaunut ja -laivat ym. tulevat maistraatin luvan alaisiksi ja siten niiden valvonnan antaminen rakennusvalvontaviranomaisille. Mielekkäältä ei myöskään tunnu lämmitysöljysäiliöiden saattaminen rakennusvalvonnan piiriin säännösten määräämällä tarkkuudella ja laajuudessa, koska laitteiden valvonta kuuluu eräiden erityissäännösten nojalla myös paloviranomaisille.

Em. säännösten mukainen RakL 5 §:n tarkoittama naapurien kuuleminen taaja-asutuskieltoatapauksissa on tulkittu käytännössä miltei ehdottomana vaatimuksena, paitsi tapauksissa, joissa naapureilla on ollut tilaisuus esittää mielipiteensä asemakaavaehdotuksesta ja rakennussuunnitelma on ollut valtuuston hyväksymän asemakaavan mukainen. Kuulemismenettely on hidastanut poikkeuslupahakemusten käsittelyä ja siten vaikeuttanut koko rakennuslupaprosessia, joten oikeusvarmuuden lisääminen on tapahtunut joustavuuden kustannuksella. 4.1. annettu laki *jakolain muuttamisesta* (n:o 31/74) sen sijaan nopeutti tietyin edellytyksin rakennuskiellon poistumista tekemällä mahdolliseksi tilan tai alueen merkitsemisen tontiksi tonttirekisteriin tontinmittausta suorittamatta. RakL 42 §:n rakennuskielto on voimassa mm. tontilla, jota ei ole hyväksytty tonttirekisteriin. Tällöin ei siis ole tarkoituksenmukaista hakea poikkeuslupaa, vaan mieluummin olisi ryhdyttävä toimenpiteisiin ko. rakennuspaikan merkitsemiseksi tonttirekisteriin, koska tällainen toimenpide on em. lain muutoksella huomattavasti yksinkertaistunut.

Kauppa- ja teollisuusministeriön sähköllä toimivia hissejä ja muita niihin verrattavia siirtolaitteita koskeva päätös (n:o 386/20.5.74) on rakennustarkastustoiminnan kannalta myönteinen. Sen mukaan hissitilat tarkastetaan rakennustarkastusviranomaisten toimesta samoin kuin muutkin rakennuksen tilat, eikä enää vaadita erillisiä todistuksia hissitilojen osalta.

Asuntohallituksen energiakriisin johdosta asuntolainoitettavien kiinteistöjen suunnitteluohjeisiin ja määräyksiin tekemien muutosten ja täydennysten päätarkoituksena oli vaatimus energiahuollon keskittämisestä, mutta niihin sisältyi myös eräitä rakennusten yksityiskohtia koskevia ohjeita. Määräykset tulivat voimaan suosituksen luonteisina välittömästi ja ehdottomina 30.4. jälkeen kunnallisille viranomaisille jätettyjen hakemusten osalta.

Sisäasiainministeriön päätöksellä (n:o 240/74) toimivallan siirtämisestä lääninhallituksille eräissä kaavoitus- ja rakennusasioissa voi (vaikka se ei koskekaan Helsinkiä) olla koko maan rakennusvalvontatoiminnan yhtenäisyyttä ajatellen myös haittavaikutuksia mm. tulkintamahdollisuuksien lisääntymisen takia.

Sisäasiainministeriö päätti 16.1. myös eräiden asemakaavan ja rantakaavan muutosten hyväksymistä koskevien päätösten alistamisvelvollisuuden poistamisesta. Päätös koskee mm. Helsingin kaupunkia ja tarkoituksena oli nopeuttaa sellaisten asema-, rakennus- tai rantakaavan muutosten käsittelyä, joita ei ole pidettävä olennaisina kunnassa, jonka kaavoitustoimi on riittävän kehittynyt. Sinänsä positiivinen päätös osoittaa kuitenkin, että ministeriön vahvistettavaksi alistettavat asemakaavat sisältävät liian lukuisia ja yksityiskohtaisia määräyksiä, jotka aiheuttavat kaavan nopeaa vanhenemista ja muuttamistarvetta.